

עמ"ת 40205-08-25 - ג'ובאני שימונוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 40205-08-25

לפני:	כבוד השופט חאלד כבוב
העורר:	ג'ובאני שימונוב
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' פינק) במ"ת 11106-03-25 מיום 14.08.2025 ב' באלול התשפ"ה (26 באוגוסט 2025) עו"ד אדם אבישר; עו"ד טל ליטן עו"ד פלג ינון
תאריך הישיבה:	
בשם העורר:	
בשם המשיבה:	

החלטה

זהו ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז לוד (כבוד השופטת א' פינק) במ"ת 11106-03-25 מיום 14.08.2025, שבה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

הרקע לערר וטענות הצדדים

1. הרקע לערר פורט בהרחבה בהחלטת השופטת ר' רון בעמ"ת 17877-07-25 מיום 16.07.2025 (להלן: החלטת השופטת רון), ועל כן אמנע מלהאריך בפירוט העובדות. די בכך שאציין, כי כתב האישום שהוגש נגד העורר מייחס לו עבירות של נשיאה והובלת נשק; מעשי פזיזות ורשלנות; נהיגה ללא רישיון תקף; ושיבוש מהלכי משפט. בתמצית, בהתאם לעובדות המפורטות בכתב האישום, בערבו של יום 17.02.2025 נהג העורר על אופנוע ללא רישיון נהיגה, כשהוא נושא עמו אקדח טעון ב-11 כדורים. כשהבחין העורר בשוטרים על אם הדרך, החל לזגזג בפראות בין רכבים בכביש, התעלם משוטרים שכרזו לו לעצור, חצה צומת באור אדום, ובהמשך איבד שליטה על האופנוע ונפל ממנו.

בשלב זה, העורר השליך את האקדח שנשא והסתתר מהשוטרים.

2. בבקשה למעצר עד לתום ההליכים פורט עברו הפלילי 'העשיר' של העורר, הכולל: ארבע הרשעות בעבירה של החזקת אגרופן או סכין; החזקה של שטר כסף מזויף; נשיאה והובלת נשק; ירי מנשק חם באזור מגורים; איומים; קשירת קשר לפשע; היזק לרכוש במזיד; תקיפה הגורמת חבלה של ממש; תקיפה סתם; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; הפרת הוראה חוקית; ותגרה במוסד ציבורי. כן צוין, כי העורר השתחרר ממאסר בן 40 חודשים, בגין עבירות נשק, זמן לא רב עובר למעצרו הנוכחי (בדין שלפניי צוין בא-כוח העורר כי הלה שוחרר ממאסר חודשיים בלבד קודם לכן), וכי לחובתו תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בן תשעה חודשים. בהתאם, תסקיר המעצר שהוגש בעניינו של העורר היה שלילי ביותר.

3. בהחלטתו מיום 11.06.2025 הורה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט מ' אבן חן) על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים; וזאת לאחר שבהחלטתו המנומקת מיום 06.04.2025 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר. העורר הגיש ערר על שתי ההחלטות הנ"ל, שנדון בפני השופטת רון, אשר מצאה לקבל את הערר בנקודה אחת בלבד. נקבע, כי בשים לב להימצאות של חולשה ראייתית מסוימת ביחס לעבירת הנשק המיוחסת לעורר, נכון שבית המשפט המחוזי יתרשם בעצמו מהמפקחים וממערך הפיקוח המוצע טרם מתן החלטה סופית בדבר מעצרו של העורר.

4. כאמור בפתח הדברים, בתום הדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 14.08.2025, בהתאם להחלטת השופטת רון, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. הודגש, כי בשים לב למסוכנותו הגבוהה של העורר הנלמדת הן מהמעשים המיוחסים לו, הן מעברו הפלילי, והן מהתפרצותו במהלך הדיון שנערך בעניינו - ההתרשמות היא כי המפקחים שהוצעו, הגם שלא נמצא בהם פגם של ממש, לא יוכלו לאיין במידה הנדרשת את המסוכנות הנשקפת מהעורר.

5. על כך נסוב הערר דנן. בתמצית, העורר סבור כי משמעות החלטת השופטת רון היא, כי נוכח החולשה הראייתית שנמצאה ביחס לעבירת הנשק, היה על בית משפט קמא לדון רק בשאלה אם המפקחים מתאימים למלאכת הפיקוח. לפיכך, משמצא בית המשפט כי לא נפל פגם במפקחים, היה עליו להורות על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני.

6. מנגד, המשיבה סבורה כי דין הערר להידחות. הוטעם, כי בהתאם להחלטת השופטת רון היה על בית משפט קמא להתרשם ממערך הפיקוח המוצע, וזאת על מנת לבחון אם יש בו כדי לצמצם את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר והחשש להתחמקותו מהליכי שפיטה. לפיכך, משנמצא כי מערך הפיקוח אינו יכול לעמוד במשימה זו - בדיון הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, באתי למסקנה כי דין הערר - להידחות.

8. תחילה, אסיר מהדרך את הטענה שעולה מהערר לפיה בית המשפט המחוזי חרג מהמנדט שניתן לו בהחלטת השופטת רונן. לצורך כך, תובא להלן ההוראה האופרטיבית שנקבעה בהחלטה זו, כלשונה:

"[...] בית המשפט לא בחן את המפקחות הנוספות באופן בלתי אמצעי, והעורר טען כי היה עליו לעשות כן. בנקודה זו - ובה בלבד - מקובלת עלי עמדתו.

אני סבורה כי כאשר מדובר במקרה מורכב כמו המקרה דנן, מוטב כי בית המשפט יקבל את החלטתו בדבר האפשרות להמיר את המעצר בחלופה רק לאחר שמכלול החומר הרלוונטי נמצא בפניו. זאת תוך שבית המשפט יביא בחשבון מצד אחד - את חומרת העבירות המיוחסות לעורר; את עילות המעצר; את עברו הפלילי המכביד מאוד והחששות הברורים הנובעים ממנו (ביחס לאפשרות לתת בו אמון); ומן הצד השני, את הקושי המסוים הקיים בראיות התביעה ביחס לעבירת נשיאת הנשק ואת טיבן של המפקחות המוצעות לאור כלל האמור.

[...] מידע נוסף שניתן היה להיעזר בו בהקשר זה היה המידע הנובע מההתרשמות הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמפקחות. יובהר כי אינני מחווה כל דעה ביחס להחלטתו האפשרית של בית המשפט לאחר שהמפקחות יופיעו לפניו ותהיה לו הזדמנות להתרשם מהן באופן בלתי אמצעי. [...]

אשר על כן, הערר מתקבל באופן חלקי במובן זה שבית משפט קמא יבחן באופן בלתי אמצעי את המפקחות שהציע העורר, ולאחר מכן יקבל החלטה נוספת בהתאם להתרשמותו מהן ביחס לאפשרות לצמצם את החששות מפני שחרור העורר, כמו גם לאור מכלול השיקולים הנוסף, וזאת על פי שיקול דעתו המלא. עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי, ישאר העורר במעצר" (שם, פסקאות 15-17; ההדגשות הוספו - ח' כ').

9. עינינו הרואות, כי החלטת השופטת רונן לא הגבילה את שיקול דעתו של בית המשפט המחוזי כלל ועיקר. אדרבה, הובהר בפירוש כי לאחר שבית המשפט יתרשם מהמפקחים באופן בלתי אמצעי, הוא יוכל לקבל כל החלטה, המבוססת על מלוא המידע העומד לרשותו. ברי אפוא כי לא נפל כל פגם בכך שלאחר שהתרשם בית המשפט המחוזי באופן בלתי אמצעי מהמפקחים, נדרש הוא גם למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר, וקבע כי אין בחלופת המעצר שהוצעה כדי לאיינה.

10. גם לגופם של דברים, לא מצאתי ממש בטענות העורר. על המסוכנות הנשקפת ממנו, אין צורך להכביר במילים. מעבר לכך שהעורר הואשם בעבירת נשק המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית (ראו: עמ"ת 21592-08-25 אלעברה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.08.2025)), הלה הואשם גם בכך שניסה להימלט מכוחות המשטרה בעת שכרזו לו לעצור, תוך נהיגה פראית הכוללת חציית צומת באור אדום. קיימות אפוא שתי עילות למעצרו: מסוכנות, וחשש להתחמקות מהליכי שפיטה (סעיפים 21(א)(1)(א) ו-(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966). מסוכנותו המופלגת של העורר נלמדת גם מעברו הפלילי, הכולל ירי מנשק חם באזור מגורים, וכן מהאמור בתסקיר שירות המבחן השלילי שהוגש בעניינו (בא-כוחו הסכים כי ניתן לתאר את תסקיר המעצר

כ"שחור משחור"; עמוד 2 שורה 27 לפרוטוקול הדיון מיום 26.08.2025).

11. אכן, בהחלטת השופטת רונן נקבע כי קיימת חולשה ראייתית מסוימת בעניין עבירות הנשק המיוחסות לעורר, אך לצד זאת נקבע כי "הגרסה שהציגה המשיבה היא גרסה סבירה הרבה יותר; ודי בכך - נכון לשלב הנוכחי, כדי לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר לעבירת נשיאת הנשק" (שם, פסקה 11). בשם לב לאמור, נקבע כי על בית המשפט המחוזי לקבל החלטה בעניינו של העורר לאחר שמלוא המידע הרלוונטי פרוש בפניו; ובכלל זאת, גם התרשמותו האישית מהמפקחים המוצעים.

12. ואולם, לאחר שבית המשפט המחוזי התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, נמצא כי הם אינם מסוגלים להפיג את המסוכנות המופלגת הנשקפת מהעורר או את החשש להימלטותו מהדין. ויודגש: נוכח עילות המעצר המובהקות המתקיימות בעניינו של העורר, היה עליו להציע מערך פיקוח מיטבי ביותר על מנת להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית שפגיעתה בו פחותה. העורר לא הצליח לעמוד בכך. המפקחים שהוצגו על-ידו - הגם שלא דבק בהם פגם של ממש - נמצאו על-ידי בית המשפט המחוזי כבלתי מתאימים למשימה הקשה שניצבה לפתחם; ובקביעה זו לא מצאתי עילה להתערב.

13. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' אלול
תשפ"ה (28 אוגוסט
2025).

חאלד כבוב
שופט